

natarum principis, διευθυντής ἢ ταμίας τοῦ ἰδιαιτέρου ταμείου τοῦ καίσαρος. 6) καὶ 7) οἱ δύο *comites domestici*, ἀρχηγοὶ τῶν σωματοφυλάκων, οὓς ἀπετέλουν 3500 Ἀρμένιοι εἰς ἑπτὰ τάγματα ἢ σώματα (*scholae*) διηρημένοι· ὑπὸ τῶν σωμάτων τούτων ἐτέλουν τὴν ἐσωτερικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ καλατίου.

Πρὸς τοὺς ἑπτὰ τούτους ὑπουργοὺς ὑπῆρχον καὶ ἄλλοι διάφοροι ἀρχόντες· οἷος 1) ὁ *Praepositus sacri cubiculi*, ὑπαδεστέρος τοῦ ἔχων τὸν *Primicerium sacri cubiculi*, τοὺς *Decanos*, πάντας τοὺς *comites Palatii* καὶ *cubicularios*, ἧτοι θαλαμηκόλους ἐν τρισὶ σώμασι· 2) ὁ *Comis castrensis*· 3) *Primicerius mensarum*, ἀρχιτρίκλιτος· 4) *Primicerius cellariorum*, ἀρχικελλάριος ἢ πρωτοκελλάριος· 5) *Primicerius lampadariorum*, οἰονεὶ ἀρχιλαμπάδαριος ἢ ἀρχιδάδοχος· 6) *Comes sacrae vestis*, πρωτοῤεστίαριος· 7) *Silentarii*. 8) *Comites aularum*, ἐπιστάται τῶν αὐτοκρατορικῶν κτημάτων· 9) *Chartularii sacri cubiculi*, *magistri memoriarum*, *libellorum*, *epistolarum*, διάφοροι ἀβελτικοὶ γραμματεῖς καὶ γραφεῖς κ. ἄλλοι.

Ἄπαντες οὗτοι οἱ ἀρχόντες διεκρίνοντο ἀπ' ἀλλήλων διὰ ποικίλων προσηγοριῶν ἢ τῶν τίτλων, κατὰ τὸν βαθμὸν καὶ τὴν ἀξίαν αὐτῶν. Καὶ οἱ μὲν ὑπάτοι (*consules*), οἱ *praefecti* καὶ οἱ ἑπτὰ ὑπουργοὶ προσηγορεύοντο *illustres*· οἱ δ' ἀνύπατοι (*proconsules*), *vicarii*, *comites*, καὶ *duces*, *spectabiles*· οἱ δ' ὑπατικοὶ (*consulares*), *correctores* καὶ *praesides*, *clarissimi*· κατόπιν ἤρχοντο οἱ *perfectissimi*, *egregii*· οἱ δὲ αὐτοκρατορικοὶ πρίγκιπες προσηγορεύοντο *nobilissimi*. Οἱ ὑπάτοι διετέλουν ἀναγορευόμενοι ἐν Ῥώμῃ· ἀλλὰ καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει καθίσταντο ἐκαστος· Ὁ καίσαρ διετήρησε καὶ τὴν τάξιν τῶν πατρικίων, ἵνα τοὺς εὐνοουμένους τοῦ ἀμείβῃ διὰ βίαν τῷ ὑψηλῷ τούτῳ βαθμῷ. Σημειοῦσθε δ' ἐν παρόδῳ, ὅτι τὸ πολυάριθμον τοῦτο προσωπικὸν ἐν πᾶσι ταῖς κλάσεσι τῆς κυβερνήσεως κατεβάρωσε τὸν μυελὸν τῆς χώρας. Καὶ εἰς τὰ οἰκονομικὰ δ' ἐπίνεγκεν ὁ Κωνσταντῖνος πολλὰς μεταρρυθμίσεις, ἐπὶ τῷ καταβλεπτικώτερον· ἀλλ' ἢ περὶ τούτων ἔρουν· δὲν ἀνήκει ἐνταῦθα.

Οὐδὲ τὰ τοῦ κυρίου βυζαντινοῦ κράτους δύνανται νὰ εὐρωσι χώραν ἐνταῦθα.

A. I. M.

ΠΑΣΚΕΒΙΤΣ.

(Μετάφρασις ἐκ τοῦ *Dictionnaire de la Conversation et de la lecture*.

(Ἐκδ. τοῦ 1837 ἔτους.)

—o—

Ὁ Ἰωάννης Θεοδορίδης Πάσκεβιτς, κόμης τοῦ Ῥεβιάν, πρίγκιψ τῆς Βαρσβίας, ἀνώτατος στρατάρχης καὶ διοικητὴς τῆς Πολωνίας, ἐγεννήθη ἐν Πουλ-

τάβα τὴν 8 Μαΐου 1782, ἐξ εὐπατρίδων τῆς Μικρῆς Ῥωσίας. Μετὰ τὸ τέλος τῶν ἐν Πετρούπολει γενομένων σπουδῶν του, προσελήθη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ αὐτοκράτορος Παύλου· τὸ δὲ 1800 ἔτος ὠνομάσθη ὑπαλογαγὸς εἰς τὸ σύνταγμα τῶν φρουρῶν τοῦ Πρεσβερατέγιου, καὶ ὑπασπιστὴς τοῦ αὐτοκράτορος, πρῶτον μὲν τοῦ Παύλου καὶ δευτέρου τοῦ Ἀλεξάνδρου. Τὸ 1806 ἔτος, διεκρίθη τοσοῦτον ἐν Μολδαβίᾳ ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Μιχέλσον, ὥστε ἐδώρθη πρὸς αὐτὸν ζήρος. Μετὰ δὲ ταῦτα, παραγγελλεῖς νὰ ἐπιδώσῃ εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν κυβέρνησιν τὸ τελεσίγραφο τοῦ Ῥωσικοῦ ὑπουργείου, μόλις φεύγων κατώρθωσε νὰ σωθῇ ἀπὸ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει κινδύνων. Προβιβάσθη λογαγὸς, παρευρέθη τὸ 1809 ἔτος εἰς τὴν πολιορκίαν τῆς Ἰβραίλας, ἀνέστη κατὰ τὴν ἐφοδὸν εἰς τὰ τεῖχη, καὶ κατατραυματισθεὶς κατέπεσεν εἰς τοὺς χάνδακας· ἀλλ' ἐσώθη ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν. Τότε ὠνομάσθη συνταγματάρχης, καὶ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἢ πρόδος του ὑπῆρξε ταχίστη. Τὸ 1810 ἔτος προεδιάσθη ὑποστράτηγος· τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1816 ἀνέλαθε τὴν διοίκησιν τοῦ πεζικοῦ συντάγματος Ὀρέλ, καὶ τὸν Ἰούνιον τοῦ πρώτου στρατιωτικοῦ σώματος τῆς 26 μοῖρας τοῦ πεζικοῦ. Εἰς τὴν ἐν Σμολένσκη μάχην, διώκει τὸ κέντρον εἰς δὲ τὴν ἐν Βοροδίνῳ, ἀνέκτησε τὸ πυροβολοστάσιον τὸ ὁποῖον εἶχον κυριεύσει οἱ Γάλλοι, καὶ ἠχμαλώτευσεν στρατηγὸν τινα. Μετὰ τὸ τέλος τῆς μάχης τούτης, κατ' ἦν διεκρίθη διὰ μεγίστης ἀνδρείας, ἐδόθη πρὸς αὐτὸν ἡ διοίκησις μοίρας στρατευμάτων ἐλαφρῶν, καὶ μικρὸν ἔπειτα τακτικοῦ σώματος Κοζάκων. Εἰς τὴν ἐν Οὐιάσμα μάχην ἠχμαλώτευσεν τρεῖς χιλιάδας ἀνδρῶν καὶ ἐπέκεινα, κατώρθωσε νὰ ἐνωθῇ μετὰ τοῦ κυρίου σώματος τοῦ στρατοῦ, καὶ ἀνέλαθε τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐμπροσθοφυλακῆς τοῦ στρατηγοῦ Μιλοράδοβιτς. Τὴν 15 Νοεμβρίου, προσέβαλε καὶ ἐνίκησε τὰ λείψανα τῆς Γαλλικῆς αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς, τὴν 16 κατέστρεψε τὸ ὑπὸ τοῦ ἀντιβασιλέως τῆς Ἰταλίας διακούμενον σῶμα, καὶ τὴν 18, τὴν ὀπισθοφυλακὴν τοῦ στρατηγοῦ Νεῦ. Μετὰ ταῦτα παρεκολούθησεν ἀμετατρέπτως τὰ λείψανα τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ ἐκεῖθεν τῆς Βερεζίνης μέχρι Οὐίλνης, ὅπου ὠνομάσθη διοικητὴς τοῦ ἐσθόμου σώματος. Ἐξστράτευσεν εἰς Πλόκ καὶ ἐπολιορκήσεν τὸ Μοδλίν. Ὁ στρατὸς αὐτοῦ, ἀπὸ τοῦ ἔριθμοῦ τῶν 4000 ἀνδρῶν, ἀνέβη, ἐν καιρῷ τῆς ἀνακωχῆς μέχρι τῶν 30,000. Μετὰ δὲ τὸ τέλος αὐτῆς, παρέδωκεν αὐτὸν εἰς τὸν στρατ. λοκτορῆν, αὐτὸς δὲ διοικῶν τὴν 26 μοῖραν, διέσχισε τὴν Σιλεσίαν καὶ εἰσῆλθεν εἰς Βοεμίαν. Εἰς Κούλμ ἀναμασθεὶς ἀρχηγὸς τῆς ἐμπροσθοφυλακῆς, κατεδίωξε τὸ σῶμα τοῦ στρατάρχου Γουόλιαν-Σαιν-Σὺρ μέχρι Δρέσδης, καὶ μετασχὼν τῆς ἐν Λειψία μάχης, ἐσπόρθητε τεσσαράκοντα κανόνια, καὶ ἠχμαλώτευσεν 10,000 ἐχθρῶν. Τὴν ἐπαύριον προεδιάσθη εἰς βαθμὸν ἀντιστρατήγου, καὶ παρευρέθη εἰς τὸν ἀποκλεισμένον τοῦ Μαγδεβούργου καὶ τοῦ Ἀμβούργου. Τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1814 ἔτους, διοικῶν τὴν δευτέραν μοῖραν τῶν γροισιέρων, εἰσῆλθεν εἰς Γαλλίαν, ἐκυρίευσεν τὴν Ἄρσις-συρ-ᾠδ, καὶ ἐπολέμησεν ὑπὸ τὰ

τείχη τῶν Παρισίων. Μετὰ δὲ τὴν εἰρήνην ἐπέστρεψεν εἰς τὴν πατρίδα του. Ἐπανελθόντος τοῦ Ναπολέοντος ἐκ τῆς Ἑλλάδος, ἐπανῆλθε καὶ αὐτὸς μετὰ τῆς μίρας του εἰς Γαλλίαν, καὶ εἰς ἀμειβὴν τῶν κατὰ τὴν βραχυχρόνιον ταύτην ἐστρατείαν ὑπηρεσιῶν του, ἐδόθη πρὸς αὐτὸν ἡ διοίκησις τοῦ σώματος τῶν γρε-

ρήνην ἐπιφειλεστάτην. Ἐντὶ δὲ τῶν ὑπηρεσιῶν του αὐτῶν ὁ αὐτοκράτωρ τὴν ἐνόμασε κόμην Ἐριθάν, ἐπιδαψιλεύσας συγχρόνως αὐτῷ καὶ ἑν ἑκατομμύριον ρουβλίων χαρτίνων. Μολις ἐπέστρεφεν εἰς Τίφλιδα, καὶ ἐξεβράχη ὁ μετὰ τῆς Τουρκίας πόλεμος τοῦ 1828 ἔτους. Ὁ Πάσχεβιτς ἐξεστράτευσε τότε εἰς Κάρς,

Ἰωάννης Θεοδορίδης Πάσχεβιτς.

ραδίαν. Τὸ 1817 ἔτος, συνώδευσε τὸν μέγαν δούκα Μιχαὴλ εἰς τὰς ἐν Ῥωσίᾳ καὶ ἐκτὺς αὐτῆς περιηγήσεις του. Ἀλλὰ νέα δόξα ἀνέμενεν αὐτὸν ἐν Περσίᾳ. Ὡς ἀρχιστράτηγος τοῦ κατὰ τὸν Καύκασον στρατοῦ, ἐνίκησε κατὰ κράτος τὴν 25 Σεπτεμβρίου 1826 τὸν περσικὸν στρατὸν, ὅτε ὁ αὐτοκράτωρ ἐδώρητα αὐτῷ ζῖφος χρυσοτεκτον καὶ ἀδαμαντακόλληκτον. Τὴν 13 Νοεμβρίου διέβη τὸν Ἄραξιν· τὸ 1827 ἔτος κατέκτησεν ὅλην τὴν περσικὴν Ἀρμενίαν, καὶ τὴν 13 Ὀκτωβρίου, ἀφοῦ ἐξεπύρηνσε πολλὰ φρούρια, καὶ ἐκυρίευσεν ἐξ ἐφόδου τὸ Ἐριθάν, ἐπραγματεύθη εἰ-

κατὰ τὴν Ἀσίαν, ἀπεδίωξε τοὺς Τούρκους ἀπὸ τῶν θέσεων των, καὶ ἐκυρίευσεν τὴν Κάρς αὐτὴν τὴν 7 Ἰουλίου· ὁ δὲ αὐτοκράτωρ ἐδώρητα αὐτῷ δύο καννόνια. Τὴν 10 Αὐγούστου, ἐξεπύρηνσε ἐξ ἐφόδου τὴν Ἀκαλ-Κανί, καὶ διορίσθη διοικητὴς τοῦ περσικοῦ συντάγματος Σίρβαν, τοῦ μετ' ὀλίγον ἐπονομασθέντος Πάσχεβιτς. Κατακίησας πολλὰς δυσχερείας, ἐκυρίευσεν τὴν Ἀγαλζικην κατὰ τὴν 27, καὶ μετὰ τὴν ἀξιόλογον ταύτην κατάκτησιν πολλὰ ἄλλα πόλεις καὶ φρούρια περιήλθον εἰς τὴν ἐξουσίαν του· τὸν δὲ Ὀκτωβρίον ἐπανῆλθεν εἰς Τίφλιδα. Ἡ

κατὰ τῆς Τουρκίας μάχη τοῦ 1829 ἔτους, ἐδόξα-
σεν ἔτι μᾶλλον αὐτόν. Ἡ μάχη αὕτη ὡς γνωστὸν
ἔτελείωσε μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Ἑρζερούμ, ὑπο-
γραφείσης τῆς ἐν Ἀδριανουπόλει συνθήκης. Ὁ αὐ-
τοκράτωρ τὸν ἠνόμασε τότε στρατάρχην, δωρησά-
μενος αὐτῷ πάσας τὰς ὑπ' αὐτοῦ κυριευθείσας ἐχθρι-
κὰς σημαίας, ὡς ἐνδοξὸν μνημόσυνον τῶν θριαμβῶν
του, μνημόσυνον ἄξιον νὰ ἀρεθῇ ὡς κληρονομία εἰς
τοὺς ἀπογόνους του. Τὸ 1830 ἔτος, παρηγγέλη νὰ
καλυποταῖ τὸς ἐπαναστατήσαντας λαοὺς τοῦ Καυ-
κάσου, καὶ μετὰ τοὺς κατὰ τῶν Δούλων θριαμβῶν
του, καλυπέταξεν τὸν Φεβρουάριον ὅλα τὰ κατὰ
τὴν Καύκασον, καὶ τὴν Κουβάνην καὶ τὴν Ἀθασίαν
στρατιωτικὰ σώματα, καθὼς καὶ τοὺς πρὸς ἄρκτον
τῆς Δαγιστάν μωσαμεθανούς. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ
κόμητος Διεδίτς, ἠνομάσθη τὸ 1831 ἔτος διοικητῆς
τοῦ κατὰ τὴν Πολωνίαν ῥωσικοῦ στρατοῦ. Γνωσταί
τοῖς πᾶσιν αἱ ἐκάσθι ἐπιτυχίαι του. Μετὰ τὴν ἄλω-
σιν τῆς Βαρσαβίας, ἐδόθη πρὸς αὐτὸν ὁ τίτλος πρίν-
κιπος *Ουκραίνσκι*, καὶ ἡ ἀνωτάτη διοίκησις τοῦ
βασιλείου. Ἀναλαβὼν τὴν δύσκολον ταύτην θέσιν,
ἐδάμασε τὰ πολιτικὰ πάθη, κατέστηλε τὴν ἐπανά-
στασιν, καὶ εἰρηνοποίησε τὸ ἔθνος, ἀξιοθεῖς καὶ αὐτὸς
τῆς εὐγνώμοσύνης τοῦ ἡγεμόνος του. Τὴν 26 Φεβρου-
αρίου 1832, ἔθεσεν εἰς ἐνέργειαν τὸν *Ὄργανικόν Κα-*
ροισμόν, τὸν ὁποῖον ὑποκατέστησεν ὁ αὐτοκράτωρ
εἰς τὸ πολίτευμα τὸ ἐγγυηθὲν ὑπὸ τῆς ἐν Βιέννῃ συνό-
δου, καὶ ὡς πρόεδρος τῆς διοικήσεως ἐφρόντισεν ἀ-
γρύπνως περὶ τῆς ἐκτελέσεώς του. Ὑπὸ τὴν διευ-
θυναίην του ἀνηγέρθη τὸ φρούριον τῆς Βαρσαβίας, ὁ
διπλοῦς οὗτος προμαχὼν κατὰ τε ἐγγυωρίων καὶ ζέ-
νων. Ἐάν δὲ δὲν κατώρθωσε νὰ ἐξελειφῇ πᾶσαν τὴν
μεταξὺ Ῥώσων καὶ Πολωνῶν δυσπιστίαν, εἶναι βέ-
βαιον ὅτι ἐστερέωσε τοὺς νόμους, καὶ πολλὰς πλη-
γὰς τοῦ ἐμφυλίου πολέμου ἐθεράπευσε. Τὸ 1835 ἔ-
τος, ἀπενευθῆναι πρὸς αὐτόν καὶ νέαι τιμαὶ εἰς τὸ
ἐν Καλιτζῆ στρατόπεδον, ὅτε καὶ ὁ βασιλεὺς τῆς
Πρωσίας ἐδωρήσατο αὐτῷ ζῆφος ἀδαμαντοκόλλητον

στατον δερυφόρον τῆς ἡμετέρας σφαίρας, νὰ ὑπόκεινται εἰς
διαρροὴν καὶ καταστροφὴν.

(Howell.)

Τὰ προσωπεῖα καὶ οἱ μετμημισμένοι τῆς ἀπο-
κρίου πρὸ καιροῦ παρήλθον αἱ πομπῶδες τελεταὶ
τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος ἀπέθρησαν τὸ θέμα τῶν πα-
λαιῶν χρόνων, καὶ μόνις ὑπὸ τῶν ἀγοραίων ἀναφέ-
ρεται ἡ φωτοχυσία τοῦ Ἀγ. Πέτρου· τελευταῖον οἱ
βάρβαροι τῆς Ἀρκτου ἀπεσώθησαν ἐκ τῶν κυλῶν
τῆς Ῥώμης καὶ ἐγκατέλιπον τὴν αἰωνίαν πόλιν σιω-
πηλὴν καὶ ἔρημον. Ὁ ὀδηγὸς (cicerone) ἴσταται εἰς
τὰς γωνίας τῶν ὁδῶν ἔχων τὰς χεῖρας εἰς τοὺς κόλ-
πους, ὁ τεχνίτης ἐκλείσθη εἰς τὸ ἐργαστήριόν του
ἐκθεάζων περὶ τὴν ἀρχαιότητα, καὶ ὁ ἀμελής ἀγχο-
φόρος περιφέρεται εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ παίζει περὶ τὴν
πηγὴν τὸ παίγιον μύρρα. (α) Ἡ ἀρχὴ τοῦ θέρους ἔ-
φθασε, καὶ δύνασαι ἤδη νὰ ἐνοικιάσῃς ἀνάκτορον διὰ
δαπάνης, ὅση πρὸ τινῶν ἑβδομάδων ἤθελε μόνις
ἀρκέσει πρὸς πληρωμὴν διανοικτερεύσεως εἰς τὸ ὑπε-
ρῶν αὐτοῦ.

Περιφέρομαι ἐν τῇ Ῥώμῃ ὡς σπουδαστής, οὐχὶ ὡς
τεχνίτης, κατοικῶ δὲ εἰς τὴν πλατεῖαν *Nabogar*,
εἰς τὴν καρδίαν τῆς πόλεως, εἰς μίαν τῶν μεγα-
λοπρεπεστέρων πλατειῶν τῆς νεωτέρας Ῥώμης.
Αὐτόθεν φαίνεται τὸ ἀρχαῖον ἀμφιθέατρον τοῦ Ἀ-
λεξάνδρου Σεβήρου, καὶ αἱ ἐκκλησίαι, τὰ παλάτια
καὶ τὰ ἐργαστήρια, τὰ τὴν πλατεῖαν περικυκλῶντα
ταύτην, ἀνηγέρθησαν ἐπὶ τῶν ἀρχαίων βασιλείων τοῦ
ἀμφιθέατρον. Εἰς ἕκαστον τῶν περάτων τῆς πλατείας
ὑπάρχουσι βρύσταις, ἡ μὲν ἐκχύνουσα κρυστάλλινον
νάμα ἐξ ἀπλοῦ μαζουρίου, ἡ δὲ διὰ τρίτονος κρα-
ταῦντος ἐκ τῆς οὐρᾶς δελφίνα. Ἐν μέσῳ τῆς πλα-
τείας ὑφύεται εὐγενέστερον ἔργον τέχνης, πηγὴ ἔ-
χουσα δεξιαμενὴν μαρμαρίνον διακοσίων ποδῶν περι-
μέτρου. Ἐν τῷ μέσῳ τῆς δεξιαμενῆς ἀνυψοῦται ἀλά-
ξευτος βράχος, πλήρης μικρῶν ἀντρῶν, ἐφ' οὗ κάθη-
ται ἔρκων θαλάσσιος ἵππος καὶ κεκλιμένως λέων.
Εἰς τὰς πλευρὰς τοῦ βράχου ὀρθοῦνται τέσσαρες κο-
λοσσιαῖοι ἀνδριάντες, προσωποποιοῦντες τοὺς τέσσα-
ρας πρωτίστους ποταμούς τοῦ κόσμου, καὶ ἐκ τῆς
καρυφῆς αὐτοῦ, τέσσαρες πόδες κάτωθεν τῆς δεξια-
μενῆς, ἀνορθοῦται ὀβελίσκος ἐξ ἐρυθροῦ γρανίτου, κε-
καλυμμένος ὑπὸ ἰερογλύφων, πενήκοντα ποδῶν τὸ
ὑψος, λείψανον τοῦ ἀμφιθέατρον τοῦ Καρκαλάλα.

Εἰς τὴν συνοικίαν ταύτην τῆς πόλεως κατοικήτας
παρά τινε αἰολογενεία, τὴν ἀγαθότητα τῆς ὁποίας
θέλω ἀείποτε τερπνῶς διατηρεῖ εἰς τὴν μνήμην. Ἐ-
ξοδεύω τὰς ὥρας τῆς πρωίας εἰς ἐπίσκεψιν τῶν μνη-
μείων τῆς Ῥώμης, εἰς σπουδὴν τῶν ἀριστουργημάτων
τῆς παλαιᾶς καὶ νέας τέχνης, ἢ εἰς ἀνάγνωσιν ἐν
ταῖς δημοσίαις βιβλιοθήκαις. Περὶ μεσημέριον προ-
γευόμεθα, καὶ περὶ τὰς ὀκτώ τῆς ἑσπέρας δειπνοῦ-
μεν. Μετὰ τὸ δεῖπνον ἔρχεται ἡ συνομιλία, ἣν δια-
ποικίλλει ἡ μουσικὴ, ἀκολουθοῦσι συνκνητήσεις ὁδοι-
πόρων, τεχνιτῶν καὶ λογίων ἀνδρῶν ἐξ ἀπάσης τῆς

Ἡ ΡΩΜΗ ΠΕΡΙ ΤΟ ΘΕΡΟΣ.

Ἀπόσπασμα ἐκ τῶν περιηγήσεων τοῦ

H. W. Longefellow.

ὑπὸ

X. A. Παριερίδου.

— 0 —

Ἡ καταδράμεσσα τὸν κόσμον ἐφαίνετο ὅτι κατεδάμειεν
ἐαυτὴν ἐπὶ τέλους, καὶ καταπιεσθεῖσα ὑπὸ τὸ ἐαυτῆς βάρος
ἐγένετο λάφυρον τοῦ χρόνου, ὅστις μετὰ τοῦ σιδηροῦ ὀδόντος
αὐτοῦ καταναλίσει τὴν ὄλην, καὶ μετασχηματίζει τὰ πάντα
οὕτως ὥστε ἐμφυχάτε καὶ εὐφρονα, διαδιδόντα ὑπὸ τὸν ἄ-

(α) Τί ἐστὶ μύρρα, καὶ ὅτι ἀπὸ Ῥωμαίων καταγίνεται
ἡ παίγνια αὕτη, ἔγραψεν ἡ Πανδώρα ἐν τῷ φυλλαδ. ΑΖ'.